

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΗ'

Τρίτη 15 Μαΐου 2018

ΘΕΜΑΤΑ

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής: «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (αναδιτύπωση, L180/96/29-6-2013) και άλλες διατάξεις - Τροποποίηση του ν.4251/2014 (ΑΞ 80) για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2014/66/ΕΕ της 15ης Μαΐου 2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών στο πλαίσιο ενδοεταιρικής μετάθεσης - Τροποποίηση διαδικασιών ασύλου και άλλες διατάξεις», σελ. 7535- 7607

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρό-

εδρε.

Το ζήτημα που τίθεται όταν συζητάμε ένα νομοσχέδιο σχετικά με τη μεταναστευτική πολιτική ή το προσφυγικό ζήτημα, το οποίο είναι στην πρώτη γραμμή της Ελλάδος και προκειμένου να βρισκόμαστε απάντηση εάν το νομοσχέδιο είναι θετικό και θα λύσει προβλήματα, είναι να αποτιμούμε την τρέχουσα κατάσταση και στη συγκεκριμένη περίπτωση τη δήλωση Τουρκίας-Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 18 Μαρτίου του 2016 και την εφαρμογή της.

Και γιατί τοποθετούμαι σε αυτό; Γιατί στις 18 Μαρτίου του 2016 υπήρχε η κοινή δήλωση, που υποχρέωνε και την Ελλάδα σε ενέργειες και την 1^η Απριλίου του 2016 ήρθε το νομοσχέδιο για τον ν. 4375 που θα αντιμετώπιζε -υποτίθεται- τα ζητήματα προστασίας των μεταναστών και προσφύγων, αλλά και θα διευκόλυνε τις διαδικασίες να αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τη δήλωση αυτή.

Τι έλεγε η δήλωση; Ότι στα νησιά θα αντιμετωπίζονται τα αιτήματα ασύλου, θα επιστρέφονται όσοι δεν έχουν δικαίωμα διεθνούς προστασίας κι όσοι τυγχάνουν της διεθνούς προστασίας θα μπορούν να μετακινούνται. Τι έγινε απ' όλα αυτά; Δυστυχώς, τίποτα. Διότι η μεν Τουρκία δέχεται περιορισμένες επιστροφές. Και αυτό οφείλεται και σε δική μας ευθύνη, για τον λόγο ότι έχουμε θεσπίσει διαδικασίες πολυτελείς και ατέρμονες. Δίνουμε, λοιπόν, επιχειρήματα στους γείτονές μας να μην ακολουθούν όσα δεσμεύτηκαν. Δίνουμε, επίσης, επιχειρήματα και στους Ευρωπαίους, οι οποίοι μετά τη Συμφωνία Βίσενγκραντ, μετά το κλείσιμο του βαλκανικού δρόμου, ουσιαστικά δεν δέχονται πλέον μετανάστες ή πρόσφυγες και το θέτουν πάντοτε υπό αμφισβήτηση. Και δεν χρειάζεται να θυμίσω και τις πρόσφατες συναντήσεις Όρμπαν - Κουρτζι ή στις δηλώσεις στις οποίες προέβησαν προ εβδομάδος.

Πάμε, λοιπόν, να το δούμε. Κατά τη δική μου άποψη, η αποτίμηση της συμφωνίας - δήλωσης Ευρωπαϊκής Ένωσης-Τουρκίας είναι ετεροβαρής υπέρ της Τουρκίας. Εμείς, λοιπόν, δεν πετύχαμε εκείνο το οποίο θα μπορούσε να μας δώσει η αντιμετώπιση του προσφυγικού - μεταναστευτικού και μείναμε απλώς σε διαδικασίες. Και προσπαθούμε σήμερα να αλλάξουμε λίγο τον νόμο -και μιλώ για τον ν. 4375- για τον οποίο είχαμε σήμερα την ευκαιρία να δώσουμε άμεση απάντηση, να δώσουμε άμεσες λύσεις. Αντ' αυτού, όμως, επιλέξαμε -και εδώ θα μου επιτρέψετε να είμαι και καυστικός- να δημιουργήσουμε ένα νέο κατεστημένο.

Πού αναφέρομαι; Εφευρέθηκε ότι θα πρέπει να έχουμε επιτροπές προσφύγων -τις ονομάσαμε ανεξάρτητες- από δικαστι-

κούς λειτουργούς, για να δίνουμε το δικαίωμα της προστασίας όλων αυτών των ανθρώπων. Πράγματι, πρέπει να το δώσουμε. Το δώσαμε, όμως, τέσσερις φορές, αν θέλετε. Δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς ότι η Υπηρεσία Ασύλου λειτουργεί. Ο ίδιος ο Υπουργός μάς έδωσε το στοιχείο ότι οι αποφάσεις των Ανεξαρτητών Επιτροπών Προσφύγων το 98% είναι απορριπτικές και επικυρώνουν τις αποφάσεις της Υπηρεσίας Ασύλου.

Και επομένως τι καταφέραμε; Καταφέραμε να δημιουργήσουμε μία ατέρμονα διαδικασία η οποία λειτουργεί όχι μόνο σε βάρος της χώρας, αλλά και σε βάρος της εφαρμογής της συμφωνίας-δήλωσης Τουρκίας-Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτά δεν είναι αυθαίρετα στοιχεία τα οποία επικαλούμαι. Εάν ανατρέξουμε στις εκθέσεις, που ανά τρίμηνο εκδίδονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την ενημέρωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μας λένε -με την διπλωματική βέβαια γλώσσα- ότι δεν είναι ικανοποιητικές οι αποδόσεις από τη συμφωνία, δεν είναι ικανοποιητικές οι μετεγκαταστάσεις, δεν είναι ικανοποιητικές οι επιστροφές.

Επομένως, πού πάμε; Πάμε, λοιπόν, να αναζητήσουμε τον υπεύθυνο; Πού θα τον αναζητήσουμε; Προφανώς θα πρέπει να τον αναζητήσουμε στην Κυβέρνηση. Και δεν αναφέρομαι μόνο στην παρούσα στιγμή της νομοθέτησης. Αναφέρομαι και στον ν. 4375. Διότι, πρωτοφανώς εμείς οι Έλληνες βρήκαμε και μία λύση. Αφού θέλαμε να βάλουμε δικαστές στις επιτροπές, βρήκαμε και τη λύση να τους δώσουμε και έναν δεύτερο μισθό. Οι επιτροπές, οι δικαστές και το μέλος -και αυτό βέβαια δεν έχει αναφερθεί ποτέ- το οποίο προτείνεται από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, πληρώνονται ξεχωριστά.

Θα κάνω μία παρένθεση εδώ. Δεν θέλω να είμαι μάντης κακών. Ξέρετε ότι έχετε δώσει έναν δεύτερο μισθό στους δικαστές μέλη των επιτροπών; Έχω λάβει ερωτήματα εάν δικαιούνται να προσφύγουν στο μισθοδικείο εκείνοι οι δικαστές που δεν είναι μέλη των επιτροπών και δεν έχουν λάβει το επιμίσθιο αυτό. Διότι και εκείνοι προσφέρουν δικαστικό έργο και θα διεκδικήσουν αύριο, μεθαύριο την επιπλέον μισθοδοσία. Κι αν διεκδικήσουν επιπλέον μισθοδοσία, εσείς οι ίδιοι θα κατηγορείτε μετά τους Βουλευτές, τους όποιους Βουλευτές προσφύγουν και αυτοί στα διοικητικά δικαστήρια να διεκδικήσουν τις διαφορές.

Τα λάβατε υπ' όψιν, κύριε Υπουργέ, αυτά; Είναι παρένθεση για το νομοσχέδιο. Τα θέτω στη γνώση σας, για να δείτε πώς θα αντιμετωπίσετε αυτό το θέμα.

Συνεπώς, αντί να βελτιώνουμε, περιορίζοντας κάποιες προθεσμίες, μένουμε στο πρόβλημα αυτό καθ' αυτό.

Έρχομαι στο ζητούμενο. Υπάρχει δυνατότητα αντιμετώπισης της διαδικασίας με πλήρη προστασία των δικαιωμάτων;

Θα μείνω στις οδηγίες και στην οδηγία 2013/32, που καθορίζει δύο βαθμούς κρίσεως: τον διοικητικό βαθμό ενώπιον της Υπηρεσίας Ασύλου και τον δικαστικό βαθμό ενώπιον των τακτικών δικαστηρίων. Γιατί, λοιπόν, να μην ακολουθήσουμε το σύστημα αυτό, να απλοποιήσουμε, να άρουμε τις αντιρρήσεις που δεχόμαστε τόσο από την Ευρώπη όσο και από την Τουρκία, ότι δεν αποδίδουμε και επομένως δεν υποχρεούνται σε εφαρμογή της δήλωσης, δεν υποχρεούνται σε επιστροφές, δεν υποχρεούνται σε μετεγκαταστάσεις;

Έχω καταθέσει μία τροπολογία -είναι γνωστή στους συναδέλφους, την έχω κοινοποιήσει και στο Υπουργείο- στην οποία αναφέρω: Δώστε λύση απλοποιώντας τη διαδικασία. Μένουμε στην Υπηρεσία Ασύλου. Η Υπηρεσία Ασύλου μπορεί να αποδώσει ικανοποιητικά εάν ενδυναμωθεί και με προσωπικό. Αποδίδει αποδοτικά και προστατεύει τα δικαιώματα των αιτούντων το άσυλο. Και στην περίπτωση στην οποία αυτοί δεν ικανοποιούνται, να πηγαίνουν στα διοικητικά εφετεία να δικάζουν με τη μορφή των ουσιαστικών προσφύγων, να κρίνεται εκεί σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

Πρέπει να πω και κάτι άλλο: Οι προθεσμίες τις οποίες εισάγει η Κυβέρνηση για την έκδοση των αποφάσεων επί των αιτήσεων ασύλου είναι πάντα ενδεικτικές. Ουδείς μπορεί να υποχρεώσει κανέναν στα αδύνατα, ουδείς μπορεί να υποχρεώσει ή να πει ότι ακυρώνεται μία πράξη είτε διοικητική είτε δικαστική επειδή υπερβή μία προθεσμία. Είναι μόνο έντονη υπόδειξη ενώ δεν έχει ακυρότητα.

Ζητώ, λοιπόν, να σταθείτε και στην τροπολογία την οποία έχω καταθέσει. Λόγω χρόνου δεν έχω τη δυνατότητα να την αναπτύξω περισσότερο. Πιστεύω, όμως, ότι θα βελτιώσει τις διαδικασίες, θα βελτιώσει την απόδοση και ενδεχόμενα θα συνεισφέρει στη λύση. Όσο εμμένουμε σε διαδοχικές διαδικασίες για το ίδιο αντικείμενο ό,τι νόμους και να φέρουμε, όσους και να ψηφίσουμε, λύση δεν θα δοθεί και θα αντιμετωπίζεται το πρόβλημα διαχρονικά και μόνιμα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.